

Sygn. akt II K 1614/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska-Świgut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2023 roku

sprawy K. S.

córki S. i W. z domu M.

urodzonej (...) w N.

oskarżonej o to, że:

w nieustalonym okresie od 23 lipca 2019 r. do 9 lipca 2022 r. w N. przy ul. (...) poprzez skrócenie przewodów po zdemontowanym liczniku wykonała nielegalny przyłącz do sieci energetycznej i dokonała kradzieży energii elektrycznej w wyniku czego powstały straty wyliczone na podstawie obowiązującej taryfy w wysokości 7511,74 zł na szkodę (...) S.A z siedzibą w K.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 w zw. z § 5 kk

I. w ramach czynu zarzucanego aktem oskarżenia uznaje K. S., za winną tego że w okresie od 23 lipca 2019 roku do końca 2019 roku w N. przy ul. (...) poprzez skrócenie przewodów po zdemontowanym liczniku wykonała nielegalny przyłącz do sieci energetycznej i dokonała kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej wartości tj. czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 w zw. z § 5 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 października 2023 roku przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierza oskarżonej K. S. 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 października 2023 roku orzeka wobec oskarżonej K. S. środek kompensacyjny w postaci nawiązki na rzecz (...) S.A z siedzibą w K. w kwocie 200 (dwustu) złotych

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. S. kwotę (...),20 (tysiąca trzydziestu trzech, 20/100) złotych obejmującą podatek VAT – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną K. S. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1614/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. S.	w okresie od 23 lipca 2019 roku do końca 2019 roku w N. przy ul. (...) poprzez skręcenie przewodów po zdemontowanym liczniku wykonała nielegalny przyłącz do sieci energetycznej i dokonała kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej wartości	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. S. w 2019 roku zamieszkiwała w N. przy ulicy (...). W tym czasie K. S. znajdowała się w złej sytuacji materialnej. Oskarżona korzystała z pomocy MOPS. Nadto na swoim utrzymaniu K. S. posiadała 3 małoletnich dzieci. Oskarżona znajdowała się w tym czasie w ciąży, co utrudniało jej podjęcie pracy zarobkowej.</p>	<p>Wyjaśnienia K. S. k. 71, k. 131-132</p> <p>Poświadczenie zameldowania na pobyt stały k. 107</p> <p>Informacja z MOPS k. 117</p> <p>Informacja z K. k. 124</p> <p>Oświadczenie oskarżonej w sprawie(...)</p> <p>Wniosek oskarżonej ze sprawy (...)</p> <p>Dane z systemu PESEL - SAD</p>		
<p>W takim stanie rzeczy K. S. zdecydowała się wykonać obejście instalacji energetycznej. Dokonała ona obejście licznika, przez co zapewniła sobie dostęp do energii elektrycznej, która w sposób nie ujęty przez pracę licznika trafiała do mieszkania oskarżonej. W tym mieszkaniu K. S. posiadała zwykłego rodzaju sprzęty gospodarstwa domowego.</p>	<p>Protokół oględzin miejsca wraz materiałem poglądowym k. 2-4, k. 9</p> <p>Zeznania świadka J. T. k. 5-6</p> <p>Protokół kontroli k. 41</p> <p>Wyjaśnienia K. S. k. 71, k. 131-132</p>		
<p>K. S. mieszkała w tym mieszkaniu do końca 2019 roku. Po tej dacie, która zbiegła się w czasie ze śmiercią matki K. S.. Oskarżona wyprowadziła się do B.. To w tym mieście K. S. od 2020 roku wykonywała karę</p>	<p>Notatka urzędowa k. 1</p> <p>Wyjaśnienia K. S. k. 71, k. 131-132</p> <p>Poświadczenie zameldowania na pobyt stały k. 107</p>		

<p>ograniczenia wolności wymierzoną jej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu w sprawie (...). Oskarżona w tej sprawie po przeprowadzce do B., informowała Sąd Rejonowy w Nowym Sączu o zmianie miejsca zamieszkania, wnioskując o wykonanie kary w tym mieście. Dowody:</p>	<p>Informacja z K. k. 124</p> <p>Oświadczenie oskarżonej w sprawie (...)</p> <p>Wniosek oskarżonej ze sprawy (...)</p> <p>Teczki dozoru w sprawie (...)</p>		
<p>Oskarżona do końca okresu zarzucanego aktem oskarżenia nie wróciła do N., w tym okresie poza B., K. S. przebywała także na terenie Zjednoczonego Królestwa.</p>	<p>Notatka urzędowa k. 1</p> <p>Wyjaśnienia K. S. k. 71, k. 131-132</p> <p>Notatka o oskarżonej k. 79</p>		
<p>K. S. ma 42 lata. K. S. jest matką 4 dzieci w wieku od 3,5 do 18 lat. Oskarżona posiada wykształcenie podstawowe. Aktualnie K. S. jest osobą bezrobotną, która utrzymuje się ze świadczeń socjalnych. K. S. nie posiada majątku ziemskiego, ani wartościowych rzeczy ruchomych. K. S. nie leczyla się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. K. S. jest osobą karaną, choć w czasie wykonania owej instalacji posiadała przymiot osoby niekaranej, gdyż jej jedyny prawomocny wyrok został wydany w listopadzie 2019 roku.</p>	<p>Wyjaśnienia K. S. k. 71, k. 131-132 w zakresie danych osobo poznawczych</p> <p>Karta karna k. 78</p> <p>Notatka o oskarżonej k. 79</p> <p>Teczki dozoru w sprawie(...)</p>		
<p>1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonej K. S.	K. S. będąc słuchana w toku postępowania przygotowawczego w całości przyznała się do zarzucanego jej czynu, wskazując jedynie, iż to ona jest autorką nielegalnego przyłącza, a czynu tego dokonała z uwagi na swoją trudną sytuację materialną. Oskarżona zupełnie inaczej wyjaśniła na rozprawie głównej, kiedy to podtrzymała swoje twierdzenie odnośnie dokonania przeróbki instalacji energetycznej. Niemniej jednak oskarżona podała, iż kradła w ten sposób prąd tylko i wyłącznie do końca 2019 roku. Po tej dacie K. S. miała opuścić	

wraz ze swoją rodziną N., zamieszkać w B., a potem wyjechać z Polski. Oskarżona podała także, iż czynu tego dopuściła się mając trudną sytuację materialną, konieczność utrzymania trójki małoletnich dzieci. Do tego K. S. wskazała, iż nie mogła wówczas pracować, gdyż była w ciąży ze swoim najmłodszym dzieckiem. K. S. nie potrafiła nawet orientacyjnie wskazać ile przez okres swojej bytności w N. w inkryminowanym czasie mogła nielegalnie pobrać prądu. W tym zakresie K. S. oświadczyła tylko, iż w swoim mieszkaniu posiadała zwykłe sprzęty gospodarstwa domowego i nie posiadała urządzeń generujących wysokie zużycie prądu. Sąd Rejonowy ocenił, iż to drugie z wyjaśnień złożonych przez oskarżoną polegają na prawdzie, mając oparcie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym samodzielnie przez Sąd, przy absolutnej bierności oskarżyciela publicznego. Mianowicie K. S. wraz ze sprzeciwem od wyroku nakazowego przedstawiła zaświadczenie, iż od 2020 roku jest zameldowana na pobyt stały w B.. Sąd zweryfikował te dane w systemie PESEL – SAD potwierdzając wskazania K. S.. Dalej Sąd z urzędu dopuścił dowód z dokumentów

zalegających w aktach sprawy (...). Spośród tych dokumentów uwagę Sądu zwróciły ujawnione w toku rozprawy oświadczenia oskarżonej, która już 2020 roku wysyłała do Sadu informacje o zmianie miejsca zamieszkania, a także wносиła o wykonanie w B. prac społecznych. Kolejno zwrócić trzeba uwagę także na teczki dozoru, z których wynika, iż K. S. całą karę ograniczenia wolności wykonała właśnie na górnym śląsku. Sąd zwraca także uwagę, iż już w materiałach postępowania przygotowawczego dwukrotnie przewija się informacja, iż w czasie kontroli K. S. mieszkała już zagranicą. Dane te są przedstawione w notatkach urzędowych k. 1 i 79 akt niniejszej sprawy. Następnie za wiarygodnością depozycji przekazanych przez K. S. w toku postępowania jurysdykcyjnego przemawia też fakt, iż jak wynika z informacji przekazanych w toku rozprawy przez K. w N., oskarżona tylko i wyłącznie w 2019 roku jako adres miejsca swojego zamieszkania podała w trakcie legitymowania ulicę (...) w N., a po tym okresie nie była ona obiektem kontroli tutejszej policji. Bytności K. S. w N. w okresie następującym po końcu 2019 roku nie potwierdzają też pisma

z MOPS, Urzędu Miasta w N.. Nie sposób też pominąć materiałów uzyskanych w trakcie inkryminowanej kontroli, kiedy to mieszkanie przy ulicy (...) – było opuszczone i brak było w nich śladów aktualnego zamieszkiwania, co można było stwierdzić w innych mieszkaniach. Nadto oświadczenia K. S. o ciąży w 2019 roku, odpowiadają przecież wiekowi jej najmłodszego dziecka, który to wiek oskarżona wskazała przecież w toku przesłuchania w charakterze podejrzaney. Także jej relacja odnośnie trudnej sytuacji materialnej mieści się w granicach wyznaczonych przez zasady doświadczenia życiowego. Koniecznym jest dostrzeżenie, iż dowody z dokumentów poświadczające prawdziwość depozycji oskarżonej, nie budzą wątpliwości odnośnie ich autentyczności. Brak jest także podstaw do stwierdzenia, iż zostały one sporządzone na użytek tego postępowania. W tym zakresie należy zwrócić uwagę , iż oskarżona owe pisma pisała przecież na przeszło 2 lata przed wszczęciem niniejszego postępowania. Oskarżona nie miała przecież także żadnego interesu, w podaniu nieprawdziwego miejsca zamieszkania odnośnie wykonywania

prac społecznych, gdyż tego rodzaju przedsięwzięcie skutkowałoby w najlepszym wypadku znacznymi trudnościami w wykonaniu tych prac. Co więcej jak wynika z te czki dozoru K. S. właśnie na terenie aglomeracji górnośląskiej wykonała karę ograniczenia wolności. Brak jest przy tym najmniejszego dowodu wskazującego na bytność K. S. w N. od 2020 roku. Nadto wypada zwrócić uwagę, iż tak naprawdę przyznania się K. S. jest jedynym dowodem pozwalającym stwierdzić, iż to ona dokonała obejścia instalacji energetycznej. Gdyby oskarżona chciała negować swoją odpowiedzialność karną to wskazałaby przecież, iż czynu tego nie dokonała, a instalacja ta powstała już po jej wyprowadzce, która w świetle zgromadzonych dowodów jest przecież ewidentna. Natomiast oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na datę powstania nielegalnego przyłącza. E. wyjaśnienia oskarżonej były tak naprawdę jedynym dowodem wskazującym na jej sprawstwo, przez co owe depozycje należy ocenić jako szczere, a postawa oskarżonej musiała znaleźć swoje odzwierciedlenie w procesie wymiaru kary

		zasadniczej. Mając na uwadze wyżej poczynione uwagi Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie oparł się w dużym fragmencie na wyjaśnieniach złożonych przez oskarżoną K. S. w toku postępowania jurysdykcyjnego.	
zeznania złożone przez świadka J. T.	Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne zeznania złożone przez świadka J. T.. Świadek ten jest pracownikiem spółki powiązanej z pokrzywdzoną. J. T. był uczestnikiem kontroli prowadzonej w budynku wielorodzinnym położonym przy ulicy (...) w N.. J. T. w trakcie dochodzenia w sposób rzeczowy przedstawił przebieg owej kontroli. W szczególności świadek wskazał na czym polegała przeróbka instalacji elektrycznej, umożliwiająca korzystanie z energii elektrycznej bez konieczności zawarcia/ opłacania umowy z dystrybutorem tej energii. Nadto świadek przedstawił również dowody wskazujące, iż ta prowizoryczna instalacja została wykonana o tyle prawidłowo, iż w 3 kontrolowanych mieszkaniach ujawniono napięcie prądu, pomimo, że lokale te nie posiadały zawartej umowy o dostawę energii. Zeznania świadka były rzeczowe, oparte na faktach. Owa relacja w		

całości znalazła swoje potwierdzenie w wynikach protokołu kontroli, Jest ona zbieżna również z notatką urzędową sporządzoną w tej sprawie. Depozycje J. T. znajdują także potwierdzenie w materiale pogładowym dołączonym do akt niniejszego postępowania. Oświadczenia J. T. pozostawały także spójne, jasne i logiczne oraz pozostawały zgodne z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. J. T. jest również osobą obcą dla stron tego procesu, która nie miała żadnego interesu w pomawianiu bądź też ochronie K. S.. Co więcej należy zważyć, iż żadna ze stron tego postępowania nie negowała faktów stwierdzonych poprzez zeznania tego świadka. Świadek ten nie miał także żadnych informacji w zakresie kluczowym dla rozstrzygnięcia tej sprawy, to jest okresie zamieszkiwania pod rzeczym adresem oskarżonej K. S. czy faktu dokonania przez nią owego obejścia. Zaistniały tym samym warunki do odczytania zeznań tego świadka w trybie art. 391 § 1 k.p.k. w zw. z art. 350a k.p.k., co nie spotkało się ze sprzeciwem uczestników tego procesu. Stąd też we wskazanym wyżej zakresie Sąd rekonstruuje stan faktyczny w tej sprawie skorzystał z oświadczeń

	<p>wiedzy złożonych przez J. T. w toku postępowania przygotowawczego.</p>	
<p>oświadczeniach złożonych przez K. S. w sprawie (...), teczki dozoru nad wykonaniem kary ograniczenia wolności w tamtej sprawie, informacji przekazanej przez K. w N., zaświadczeniu o zameldowaniu oskarżonej, danych z systemu PESEL – SAD, informacji przekazanych przez MOPS w N., informacji przekazanych przez Urząd Miasta w N.</p>	<p>Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie oparł się na szeregu dowodach przeprowadzonych dopiero na etapie rozprawy, a to : oświadczeniach złożonych przez K. S. w sprawie II K 377/19, teczki dozoru nad wykonaniem kary ograniczenia wolności w tamtej sprawie, informacji przekazanej przez K. w N., zaświadczeniu o zameldowaniu oskarżonej, danych z systemu PESEL – SAD, informacji przekazanych przez MOPS w N., informacji przekazanych przez Urząd Miasta w N.. Wskazane informacje miały niezwykle cenne znaczenie dla określenia czasokresu przebywania K. S. na terenie N., a także wskazywanego na przestrzeni czasu przez oskarżoną jej adresu zamieszkania. Dane te pozwoliły zweryfikować prawdziwość oświadczeń procesowych oskarżonej. Zarazem owe dokumenty w przeważającej mierze stanowią dane o charakterze urzędowym, bezstronne, których autentyczność nie budzi wątpliwości tutejszego Sądu. Wzrost wiarygodności mają także owe oświadczenia K. S. ds. (...), gdyż dokumenty</p>	

	<p>te powstały na ponad 2 lata przed ujawnieniem nielegalnego przyłącza, a także wywołały doniosłe skutki w postępowaniu karnym wykonawczym. Stąd też Sąd Rejonowy w procesie ustalenia stanu faktycznego uznał za przydatne wyżej wskazane dokumenty zebrane i ujawnione na rozprawie głównej.</p>	
<p>notatki urzędowe sporządzone przez interweniujących w tej sprawie policjantów, protokół oględzin wraz z materiałem poglądowym, protokół kontroli sporządzony przez J. T., a także dane osobo poznawcze oskarżonej K. S.: karta karna, notatka o podejrzanej, zaświadczenie o stanie majątkowym</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał także za przydatne dla pozostałe dokumenty przedstawione wraz z aktem oskarżenia do przeprowadzenia w toku postępowania jurysdykcyjnego. Dokumenty te zostały sporządzone we właściwej formie, przez osoby do tego uprawnione. Co więcej owe dokumenty zarówno w warstwie formalnej i merytorycznej nie były w żaden sposób kwestionowane w toku tego procesu przez którąkolwiek ze stron. Tym samym Sąd Rejonowy uznał za przydatne dla odtworzenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie notatki urzędowe sporządzone przez interweniujących w tej sprawie policjantów, protokół oględzin wraz z materiałem poglądowym, protokół kontroli sporządzony przez J. T., a także dane osobo poznawcze oskarżonej K. S.: karta karna, notatka o podejrzanej,</p>	

	zaświadczenie o stanie majątkowym. Co ważne nawet te wskazywane przez oskarżyciela publicznego dowody wskazywały na obecność oskarżonej poza granicami Polski. Tym samym powyższe dokumenty stanowiły także podstawę ustaleń faktycznych Sądu.		
1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
K. S. została oskarżona o to, że w nieustalonym okresie od 23 lipca 2019 roku do 9 lipca 2022 roku w N., przy ulicy			

(...) poprzez skrócenie przewodów wykonała nielegalny przyłącz do sieci energetycznej i dokonała kradzieży energii elektrycznej w wyniku czego powstały straty wyliczone na podstawie obowiązującej taryfy w wysokości (...),⁷⁴ na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k.

Przestępstwo stypizowane w art. 278 § 5 k.k. jest typem powszechnym – to jest takim, do którego popełnienia zdolnych jest nieograniczony zakres osób zdalnych do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Typ ten jest także typem skutkowym, gdzie relewantna na gruncie tego przepisu zmiana w otaczającej nas rzeczywistości polega na wyjęciu spod władztwa osoby uprawnionej energii i przejęciu władztwa nad tą energią przez sprawcę. Ważnym jest również stwierdzenie, iż typ ten nie podlega kontrawencjonalizacji. E. kradzież energii niezależnie od kwestii jej wartości będzie zawsze stanowić przestępstwo. Przedmiotowe przestępstwo jest także typem umyślnym, którego dopuścić się można jedynie z zamiarem kierunkowym – określonym w 278 § 1 k.k. to jest w celu przywłaszczenia. Nie

ulega również wątpliwości, iż znamię przedmiotu czynności wykonawczej sprawcy tj. energii spełnia energia elektryczna. W orzecznictwie celnie wskazuje się, iż z kradzieżą energii w postaci prądu mamy do czynienia wówczas kiedy sprawca sprawia, iż energia ta jest przesyłana we władanie sprawcy poza wiedzą jej dystrybutora. Natomiast w sytuacji kiedy sprawca ingeruje w urządzenia pomiarowe służące obliczaniu wielkości pobranej energii wówczas sprawca realizować może znamiona występku z art. 286 § 1 k.k.

Przenosząc owe stwierdzenia natury teoretyczno – prawnej na użytek tego postępowania należało zważyć, iż K. S. swoim zachowaniem zrealizowała znamiona tego występku. Jak przyznała w swoich wyjaśnieniach sama oskarżona to ona wykonała nielegalne obejście licznika, powodując, iż do jej mieszkania dostarczana była energia elektryczna pomimo braku zawarcia umowy z pokrzywdzoną spółką. Tym samym przez to działanie w okresie przypisanym w punkcie I wyroku K. S. wyjmowała spod władztwa dystrybutora energię elektryczną i obejmowała nad nią władztwo –

rozporządzając nią zgodnie ze swoimi potrzebami. Z uwagi na charakter wykonanej przez oskarżoną instalacji bezsporne jest stwierdzenie, iż oskarżona nie wprowadzała pokrzywdzonej w spółki w błąd odnośnie ilości zużytego prądu, lecz wyjmowała z władztwa tej spółki ową energię. Rzeczona energia do momentu przejścia przez element tego licznika znajduje się bowiem we władztwie dystrybutora, a dopiero poprzez odnotowanie jej przepływu przez owo urządzenie pomiarowe wchodzi w posiadanie użytkownika. E. skoro operacja oskarżonej jak wynika z oględzin miejsca zdarzenia i zeznań J. T. miała miejsce przed licznikiem, oczywiste jest, że doszło do kradzieży tej energii. Co więcej wobec jednoznacznych wyjaśnień oskarżonej K. S. to ona dokonała tej machinacji, a potem czerpała z niej korzyści, kradnąc w tym czasie energię elektryczną. Oczywistym jest również spełnienie przez oskarżoną znamion podmiotowych tego występkę, gdyż K. S. wyjęła ową energię spod władztwa pokrzywdzonej spółki tylko po to, aby korzystać z niej nie ponosząc za to stosownej opłaty. Tym samym czyn oskarżonej realizował

znamiona występku z art. 278 § 1 i 5 k.k.

Niemniej jednak nie można było podzielić zapatrywań zawartych przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia, odnoszących się do okresu temporalnego działania oskarżonej, a także wartości wyrządzonej przez nią szkody. Odnosząc się do pierwszego z tych elementów, należy wskazać, iż w postępowaniu tym K. S. wykazała w sposób niezbity, za pomocą szeregu dokumentów urzędowych, iż w 2020 roku i okresie późniejszym nie zamieszkiwała ona w rzeczonym domu, gdyż wyprowadziła się wraz ze swoją rodziną z N.. Zatem oskarżona w tym czasie nie mogła kraść energii we wskazanym w akcie oskarżenia miejscu. To ustalenie przyczyniło się zarazem do zanegowania wysokości straty podanej w skardze oskarżycielskiej, gdyż oskarżonej przypisano zaledwie 6 miesięcy z 36 miesięcy inkryminowanego działania, co miało przecież bezpośredni wpływ na dokonane przez pokrzywdzonego wyliczenia. Nadto oskarżyciel publiczny w sposób całkowicie dowolny obliczył szkodę wyrządzoną owym

przestępstwem. W ocenie Sądu Rejonowego za szkodę w niniejszym postępowaniu może zostać uznana tylko i wyłącznie wartość nielegalnie pobranej przez oskarżoną energii, ewentualnie koszty jej przesyłu. Natomiast w realiach niniejszej sprawy nie ustalono w żaden sposób ile energii elektrycznej K. S. zużyła w przypisanym jej tym wyroku przedziale czasu. Nadto konieczne jest zwrócenie uwagi, iż w niniejszej sprawie nie ma także żadnych podstaw, aby to zużycie próbować choćby hipotetycznie oszacować w oparciu o opinie biegłego. W tym postępowaniu nie ustalono bowiem okoliczności związanych z rodzajem, ilością oraz jakością urządzeń elektrycznych znajdujących się w inkryminowanym mieszkaniu. E. brak jest danych pozwalających na wykazanie wartości faktycznego zużytej przez oskarżoną energii elektrycznej. W postępowaniu karnym nie sposób w tej mierze odwoływać się do takich czynników jak chociażby przeciętne zużycie energii elektrycznej dla gospodarstwa domowego w Polsce, gdyż wysokość szkody podobnie jak inne elementy przypisywane sprawcy w opisie czynu

winny być wykazane w sposób bezalternatywny.

Wyżej poczynione rozważania aktualizują konieczność oceny kolejnego elementu struktury przestępstwa tj. stopnia społecznej szkodliwości. Rozpatrując tę problematykę należy stwierdzić, iż ustawodawca w art. 115 § 2 k.k. zawarł zamknięty katalog kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości. Zgodnie z tym przepisem Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości danego czynu jest zobowiązany wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W ocenie Sądu Rejonowego stopień społecznej szkodliwości tego czynu K. S. należy określić jako nieznaczny, aczkolwiek wyższy niż znikomy. W tym zakresie przede wszystkim należy zwrócić uwagę, iż oskarżyciel publiczny nie wykazał poniesienia przez pokrzywdzoną spółkę uszczerbku na mieniu w stopniu wyższym niż minimalnym. Tylko wyjaśnienia K. S.

pozwoliły ustalić, iż w okresie przypisanym oskarżonej w punkcie I wyroku oskarżona w ogóle korzystała z energii elektrycznej w tym lokalu. Nadto należy wskazać, iż także przypisany oskarżonej czasokres jest znacząco mniejszy, aniżeli przedstawiony w skardze oskarżycielskiej. Nie bez znaczenie pozostaje też fakt, iż oskarżona w tym czasie znajdowała się w ciężkiej sytuacji majątkowej, a nadto jej zdolność zarobkowania była w znacznym stopniu ograniczona przez jej stan fizjologiczny tj. ciąży. To wszystko powoduje stosunkowo niski stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego K. S., aczkolwiek przekraczający istotnie próg karygodności wyznaczony w art. 1 § 2 k.k.

Czyn K. S. był także zawiniony biorąc pod uwagę normatywną teorię winy recypowaną w art. 1 § 3 k.k. Mianowicie oskarżona jest osobą od dłuższego czasu dorosłą, znającą treść normy sankcjonowanej sprowadzającej się do konieczności uiszczenia opłat za korzystanie z energii elektrycznej, co wcześniej musi być poprzedzony zawarciem skutecznej umowy z dystrybutorem tej energii. Dalej brak jest wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonej tempore criminis. Oskarżona nie

działała w stanie wyższej konieczności czy innej anormalnej sytuacji motywacyjnej. Wina oskarżonej jedynie częściowo była limitowana poprzez okoliczności tego czynu, kiedy owego przestępstwa oskarżona dopuściła się z uwagi na złą sytuację materialną, warunkowaną chociażby wielością pozostających na utrzymaniu dzieci, w połączeniu z brakiem zatrudnieniem – częściowo usprawiedliwionym z uwagi na ciężę oskarżonej w 2019 roku. Tym samym czyn oskarżonej K. S. należy ocenić jako spełniające wymogi konstytuowane w treści art. 1 § 3 k.k.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd Rejonowy w punkcie I uzasadnianego wyroku uznał K. S. za winną tego, że w okresie od 23 lipca 2019 roku do końca 2019 roku w N. przy ul. (...) poprzez skrócenie przewodów po zdemontowanym liczniku wykonała nielegalny przyłącz do sieci energetycznej i dokonała kradzieży energii elektrycznej o nieustalonej wartości tj. czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 w zw. z § 5 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		
---	--	--	--

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

K. S.	I	I	<p>W pierwszej kolejności należało zwrócić uwagę, iż 1 października 2023 roku weszła w życie istotna nowelizacja kodeksu karnego, która w sposób znaczący zmieniła dyrektywy wymiaru kary, wykreślając spośród dotychczasowych aspektów branych pod uwagę przy wymiarze kary, realizację celów wychowawczych wobec sprawcy przestępstwa. Przedmiotowe zmiany w świetle jednoznacznej normy zawartej w art. 4 § 1 k.k. implikowały konieczność zastosowania w wyroku z 26 października 2023 roku wobec oskarżonej K. S. ustawy obowiązującej przed 1 października 2023 roku. W okolicznościach tej konkretnej sprawy pomiędzy datą inkryminowanego czynu, a wejściem w życie omawianej nowelizacji kodeksu karnego nie zaszły bowiem zmiany w ustawie karnej, zmieniające faktycznie sytuację prawną oskarżonej. Zgodnie z treścią obowiązującego wówczas art. 278 § 1 i 5 k.k. przestępstwo kradzieży w typie podstawowym jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Równocześnie istniała i istnieje zresztą wciąż możliwość wymierzenia sprawcy tego przestępstwa kary nie izolacyjnej</p>
-------	---	---	--

na zasadach określonych w art. 37a § 1 k.k.. Natomiast dyrektywy sądowego wymiaru kary były wysłowione przez ustawodawcę w art. 53 k.k. Według tego ówczesnego brzmienia tego przepisu sąd wymierzał karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględniał w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu

poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wymierzając karę sąd brano także pod uwagę pozytywne wyniki przeprowadzonej mediacji pomiędzy

pokrzywdzonym a sprawcą albo ugodę pomiędzy nimi osiągniętą w postępowaniu przed sądem lub prokuratorem. Owe zasady sądowego wymiaru kary należy stosując się do dyspozycji art. 56 k.k. rozciągnąć także na orzeczenie co do innych środków reakcji karnej o charakterze penalnym przewidzianych w kodeksie karnym. Na powyższe reguły rządzące sposobem ustalenia kary właściwej zarówno do osoby jak i czynu sprawcy należy nałożyć także zasadę wynikającą z art. 58 § 1 k.k., zgodnie z którą w przypadku gdy górna granica ustawowego zagrożenia danego występku nie przekracza 5 lat sąd może zastosować karę pozbawienia wolności tylko w przypadku gdyby inna kara nie mogła przynieść oczekiwanego efektu. W ocenie Sądu Rejonowego charakterystyka

przypisanego K. S. występku nie uzasadnia stosowania wobec niej kary pozbawienia wolności. Przestępstwo to jak już wskazano powyżej posiadało stosunkowo niski ładunek społecznej

szkodliwości. Do tego ów czyn charakteryzował się niższym niż typowym stopniem zawinienia wynikającym z trudnej sytuacji materialnej oskarżonej, faktu jej odmiennego stanu fizjologicznego w tym czasie, co utrudniało podjęcie zatrudnienia, a wreszcie stwierdzeniu, iż poprzez oczywiście czyn karygodny stanowiący przestępstwo, realizowała swoje podstawowe potrzeby życiowe, do jakich w aktualnych czasach należy przecież zaliczyć korzystanie z energii elektrycznej. Inaczej należałoby ocenić sytuację, gdyby w tym postępowaniu wykazano, iż oskarżona była w stanie uiścić owe opłaty, a jej czyn był podyktowany jedynie chęcią poczynienia oszczędności. Niemniej oskarżyciel publiczny takiego stanu rzeczy w tym procesie nie wykazał. Równocześnie należy zwrócić uwagę, iż od przypisanego oskarżonej czynu do wydania wyroku przez Sąd I instancji minęły już 4 lata, a oskarżona w tym czasie (po 2019 roku) w żaden sposób nie weszła w konflikt z prawem. E. nie można skutecznie twierdzić, iż K. S. jest osobą zdemoralizowaną, wobec której orzeczenie kary grzywny nie przyniesie oczekiwanych rezultatów w zakresie realizacji

dyrektyw prewencji indywidualnej. Co więcej wobec K. S. nie stosowano wcześniej tego rodzaju kary, przez co nie można twierdzić, iż ten sposób oddziaływania penalnego okazał się wobec oskarżonej bezskuteczny w kontekście konieczności zrewidowania przez nią postawy życiowej. Należy również zwrócić uwagę, iż uiszczenie przez oskarżonej grzywny w łącznej wysokości 2000 złotych będzie stanowić dla niej istotnie odczuwaną dolegliwość, co realizować będzie funkcje retrybutywną prawa karnego. 200 stawek dziennych grzywny jest w ocenie Sądu Rejonowego karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego K. S.. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż ustawodawca określając dyrektywy wymiaru kary nie odwołał się do stanu majątkowego sprawcy w odniesieniu do wymierzenia kary grzywny, jak uczynił to w zakresie właściwości sprawcy w kontekście możliwości wykonania przez sprawcę kary ograniczenia wolności. E. owe zdolności finansowe – oczywiście nikłe, należało odzwierciedlić poprzez właściwe zastosowanie art. 33 § 3 k.k, co też uczynił Sąd wskazując, iż zdolności zarobkowe i majątkowe K. S. wskazują,

			<p>iz wymiar stawki dziennej grzywny w jej przypadku winna wynosić 10 złotych. Należy zwrócić także uwagę, iż kara wymierzona oskarżonej K. S. zarazem uwzględnia jej sytuację motywacyjną z chwili czynu W związku z wyżej poczynionymi uwagami Sąd Rejonowy w punkcie I uzasadnianego wyroku wymierzył K. S. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. 200 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Jedynie na marginesie należało zwrócić uwagę, iż spełnione zostały pozostałe wymogi zawarte w art. 37a § 1 k.k., a to w punkcie II uzasadnianego wyroku wymierzono oskarżonej nawiązkę na podstawie art. 46 § 2 k.k., która to nawiązka w świetle wypowiedzi doktryny i judykatury ma charakter ściśle kompensacyjny i stanowi środek kompensacyjny, który to środek był między innymi wymagany dla spełnienia przesłanek zawartych w tym artykule do dnia 1 października 2023 roku.</p>
K. S.	II	I	<p>W następnej kolejności należało złożyć, iż zarówno pokrzywdzona spółka jak i oskarżyciel publiczny (w piśmie przewodnim wysłanym wraz z aktem oskarżenia) złożyli</p>

wniosek o orzeczenie wobec oskarżonej K. S. obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. W tym zakresie nie można było podzielić zapatrywań przedstawicieli pokrzywdzonej spółki, iż owa szkoda przekracza kwotę 7000 złotych. Przeciwnie zgromadzony w tym postępowaniu materiał dowodowy nie pozwala w sposób skuteczny obliczyć szkody doznanej przez pokrzywdzonego. W tym miejscu należy wskazać, iż art. 46 § 1 k.k. stanowi środek kompensacyjny dotyczący obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. E. niezbędnymi ustaleniami faktycznymi pozwalającymi orzec tego rodzaju środek kompensacyjny jest stwierdzenie, iż przestępstwo w sposób bezpośredni wywołało szkodę w mieniu pokrzywdzonego. Następnie należy wskazać, iż kwota przyznana tytułem obowiązku naprawienia szkody nie może być kwotą dowolną, czy też obliczoną jak chce pokrzywdzony w oparciu o swoisty ryczałt, lecz winna stanowić odpowiednik majątkowej straty doznanej przez pokrzywdzonego. W realiach niniejszej sprawy nie ma wątpliwości, iż K. S. swoim

zachowaniem sprowadziła szkodę majątkową wobec spółki (...). Szkoła ta ograniczona jest zarazem do wartości energii skradzionej przez oskarżoną. Ewentualnie do kosztów owej szkody pokrzywdzony mógłby doliczyć również koszty przesyłu do gospodarstwa oskarżonej. Niemniej należy zwrócić uwagę, iż w niniejszym postępowaniu nie tylko skrócono okres dokonanej kradzieży energii przez oskarżoną z 36 do zaledwie 5 miesięcy, lecz także w toku tego postępowania nie ustalono/nie wykazano, ile energii elektrycznej K. S. pobrała w tym przypisanej jej okresie czasu. Okoliczności tej w ocenie Sądu nie da się w sposób pewny i precyzyjny ustalić, nawet zakładając przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Nie ustalono bowiem jakiego rodzaju sprzęty znajdowały się w tym gospodarstwie domowym, przez jaką ilość czasu były włączone, ilu korzystało z nich użytkowników w tym konkretnym czasie. Godzi się zwrócić uwagę, iż oględziny użytkowanego przez nią lokalu miały miejsce przeszło 2 lata po jej wyprowadzce. E. nie można ustalić w sposób inny niż hipotetyczny nawet potencjalnej ilości zużytego przez oskarżoną prądu w tamtym okresie czasu. Zarazem należy zwrócić uwagę

na niedopuszczalność
poprzestaniu na
naliczeniu oskarżonej
stawek wynikających ze
stawek operatora, gdyż
owe stawki mają swoje
umocowanie w przepisach
prawa administracyjnego,
jednakże nie można
stwierdzić, iż
odzwierciedlają one w
sposób pewny wysokość
szkody doznanej przez
pokrzywdzoną spółkę w
realiach niniejszej sprawy,
co jest przecież niezbędne
do orzeczenia obowiązku
naprawienia szkody na
potrzeby procesu karnego.
Z drugiej strony biorąc pod
uwagę, iż szkoda w wyniku
działania K. S. wystąpiła
celowym było orzeczenie
wobec niej nawiązki
kompensacyjnej na rzecz
pokrzywdzonej spółki.
Nawiązka ta biorąc pod
uwagę dochody oskarżonej
jest dla niej istotną
dolegliwością finansową,
biorąc pod uwagę
konieczność uiszczenia
wymierzonej grzywny.
Można także
domniemywać, iż
przyznana kwota nie
przekracza wartości
faktycznie zużytego prądu
przez oskarżoną.
Natomiast z uwagi na
braki w wykazaniu
faktycznej straty
poniesionej przez
pokrzywdzoną spółkę,
brak było możliwości
zasądzenia nawiązki w
kwocie wyższej, gdyż
istniałoby ryzyko
przekroczenia przez tą
nawiązkę wysokości

			faktycznej szkody doznanej przez pokrzywdzonego, co wykroczyłoby przecież poza ściśle kompensacyjny charakter instytucji określonej w art. 46 § 2 k.k. Stąd też biorąc to wszystko pod uwagę w punkcie II uzasadnianego wyroku Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonej K. S. nawiązkę na rzecz (...) S.A. w kwocie 200 złotych.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>W punkcie III wyroku z uwagi na złożenie przez obrońcę oskarżonej K. S. adwokat A. S. oświadczenia o braku opłacenia przez oskarżoną udzielonej jej pomocy prawnej Sąd Rejonowy przyznał obrońcy oskarżonej stosowne wynagrodzenie. Przy określeniu tego wynagrodzenia Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o stawki wymienione w rozporządzeniu o opłatach za czynności adwokatów przyjmując w pełni argumentację wyrażoną w wyroku TK z 23.4.2020 r SK 66/19 czy postanowieniu SN z 7.1.2021 r., I CSK 598/20. W tym zakresie należy wskazać, że rzeczona obrońca reprezentowała K. S. jedynie na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż Trybunał Konstytucyjny zakwestionował jedynie wysokość stawek zawartych w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości w sprawie kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu, koniecznym było powiększenie przyznanego obrońcy wynagrodzenia o stawkę podatku</p>	

	<p>VAT wynoszącego 23%. Zarazem należało zważyć, iż obrońca reprezentował obwinionego na jednym terminie rozprawy głównej, stąd też brak było powodów do zwiększenia poziomu przyznanego wynagrodzenia. Dlatego też w punkcie III wyroku Sąd przyznał obrońcy oskarżonej K. S. adwokat A. S. kwotę 1033,20 złotych tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej K. S. z urzędu w toku postępowania sądowego.</p>	
IV	<p>Rozliczając koszty tego postępowania Sąd Rejonowy uznał za słuszne zwolnić oskarżoną K. S. od obowiązku ponoszenia kosztów tego procesu. W pierwszej mierze należy stwierdzić, iż oskarżona jest osobą ubogą, mającą na utrzymaniu 4 małoletnich dzieci. Do tego należało zważyć, iż jedynie znikoma część zarzutu stawianego oskarżonej została w tym procesie wykazana, a to w zasadzie i tak z uwagi na postawę oskarżonej, która przyznała się do kradzieży prądu przez 4 miesiące. W tym miejscu wypada zwrócić uwagę, iż akt oskarżenia obejmował okres 35 miesięcy. E. w dużej mierze zarzut stawiany K. S. był chybiony. Nie bagatelna jest tu także motywacja oskarżonej,</p>	

która popchnęła ją do przestępstwa, gdzie ów czyn był warunkowany bardzo trudną sytuacją materialną i brakiem możliwości zarobkowania z uwagi na swój ówczesny stan fizjologiczny. Mając to wszystko na uwadze Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Podpis